

Τη βαθιά του θλίψη για το θάνατο ενός πραγματικού δασκάλου, του ομότιμου καθηγητή Γιώργου Νιτσιώτα, εκφράζει το ΤΕΕ/ΤΚΜ. Η Πολυτεχνική Σχολή του ΑΠΘ χρωστάει την ύπαρξή της, σε ένα μεγάλο ποσοστό, στον αείμνηστο καθηγητή, από τα «κέρια» του οποίου πέρασαν χιλιάδες μηχανικοί. Υπήρξε από τους πρωτεργάτες της Πολυτεχνικής Σχολής και διετέλεσε τρεις φορές Κοσμήτοράς της.

Ο Γεώργιος Νιτσιώτας γεννήθηκε το 1920 στην Κωνσταντινούπολη. Ξεκίνησε τις σπουδές του στα 1938 στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, ενώ τις συνέχισε και ολοκλήρωσε στα 1948 στο Τεχνικό Πανεπιστήμιο της Βιέννης, όπου λαμβάνει τον τίτλο του διδάκτορα.

Το 1956 εκλέγεται καθηγητής στην τότε νεοϊδρυθείσα Πολυτεχνική Σχολή του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στις αρχές του 1957 καταλαμβάνει την έδρα της Εφαρμοσμένης Μηχανικής και μέσα σε λί-

Γιώργος Νιτσιώτας

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

γους μήνες και την έδρα της Εφαρμοσμένης Στατικής, αναλαμβάνοντας προσωπικά τη διεύθυνση και την οργάνωση αμφότερων. Παράλληλα, πρωτοστατεί στην ίδρυση και τον εξοπλισμό των αντίστοιχων μονάδων που αποτελούν σήμερα τα εργαστήρια «Αντοχής των Υλικών» και «Στατικής & Δυναμικής των Κατασκευών» αντίστοιχως. Στο πρώτο παραμένει διευθυντής έως το 1977, οπότε τον διαδέχεται ο καθ. Γ. Λιάνης, ενώ στο δεύτερο έως το 1983, οπότε και αποχωρεί οικειοθελώς από το Πανεπιστήμιο.

Το συγγραφικό έργο του καθηγητή Γ. Νιτσιώτα, περιλαμβάνει πάμπολλα διδακτικά συγγράμματα κατά την πρώτη δεκαετία της παρουσίας του στην Πολυτεχνική Σχολή, καθώς και τα μεταγενέστερα και εκτενέστερα έργα: «Στατική των γραμμικών φορέων», «Ελαστοστατική», «Στατική των Κατασκευών».

Διετέλεσε και τρεις φορές Κοσμήτορας της Σχολής, τις περιόδους 1957-59, 1961-

62, 1973-74. Υπήρξε ο πρώτος Κοσμήτορας προερχόμενος από την Πολυτεχνική Σχολή, καθώς οι δύο προκάτοχοί του ήταν καθηγητές της Φυσικομαθηματικής.

Στις 4 Ιουνίου 2007, η Πολυτεχνική Σχολή τον τίμησε για την προσφορά του σε ειδική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Τελλόγλειο Ίδρυμα Τεχνών. Στην αντιφώνησή του είχε περιγράψει γλαφυρά τα πρώτα βήματα της Σχολής και σκιαγράφησε τα προβλήματα που είχε να αντιμετωπίσει ως ο πρώτος Κοσμήτορας. Ο Γιώργος Νιτσιώτας είχε σκοπό ζωής την ανάδειξη της Πολυτεχνικής Σχολής σε ένα ίδρυμα υψηλού ακαδημαϊκού και τεχνολογικού επιπέδου, προσπαθώντας καθημερινά να βελτιώσει την ποιότητα της παρεχόμενης γνώσης και των υποδομών, ακολουθώντας όμως ταυτόχρονα και ένα δρόμο δύσβατο.

Τα μέλη της διοίκησης του ΤΕΕ/ΤΚΜ παραβρέθηκαν στην κηδεία, ενώ το Επιμελητήριο απέστειλε και στεφάνι.

Το καλοκαίρι του 2010, μας αποχαιρέτησε για πάντα ο αρχιτέκτονας Αντώνης Χρυσός.

Ο Αντώνης ήταν ένα θαυμάσιο παιδί και ένας πολύ καλός φίλος και συνάδελφος. Γεννήθηκε το 1936 στην Αθήνα και τελείωσε το γνωστό Δεύτερο Γυμνάσιο.

Στα χρόνια του Γυμνασίου έπαιζε μπάσκετ στην περίφημη, τότε, ομάδα του Πα-

Αντώνης Χρυσός

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

vellinίου.

Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Πολυτεχνείο του Graz της Αυστρίας. Εργάστηκε στην Αυστρία και στη συνέχεια στην Αθήνα, ασχολούμενος με ιδιωτικά έργα.

Οι φίλοι και οι συμφοιτητές του από το Graz θα θυμούνται πάντα την ευγένεια του χαρακτήρα του, τους καλούς του τρόπους, την αφοσιωμένη φιλία του.

Για πολλά χρόνια συμπαραστάθηκε αδιαιτούμενα σε όσους τον είχαν ανάγκη. Και ήρθε η στιγμή, που ήμασταν εμείς εκείνοι οι οποίοι του συμπαρασταθήκαμε στους τελευταίους μήνες της τόσο αναισθητικής αρρώστιας του.

Άλλος ένας από την παρέα έφυγε...

Για τους φίλους του από το Graz
Θανάσης Χρυσοχοϊδης

Χαράλαμπος Χ. Σιδηρόπουλος

ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΣ - ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Ο Χαράλαμπος Σιδηρόπουλος γεννήθηκε το 1936 στο χωριό Σύδενδρο Γρεβενών. Γόνος προσφυγικής οικογένειας και άριστος μαθητής, αποφοίτησε το 1958 από το οκτάτάξιο Γυμνάσιο Γρεβενών. Αποφοίτησε το 1972 από τη Σχολή Μηχανολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου του Graz της Αυστρίας. Παράλληλα με τις σπουδές του ανέπτυξε αντιδικτατορική δράση. Την περίοδο 1972-1974 εργάστηκε στη Γερμανία σε εταιρεία κατασκευής ανυψωτικών μηχανημάτων.

Με τη Μεταπολίτευση επέστρεψε στην Ελλάδα. Μέλος του ΤΕΕ από το 1976, άνοιξε γραφείο Η/Μ μελετών και έργων στη Βέροια ως ελεύθερος επαγγελματίας, όντας από τους πρώτους διπλωματούχους Η/Μ που δραστηριοποιήθηκαν στο νομό Ημαθίας. Παντρεύτηκε τη Ναυσικά Φαρμάκη, Νηπιαγωγό, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά, το Χρήστο (1976) και την Ελένη (1978). Το 1982 διορίστηκε στη Διεύθυνση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Ημαθίας ως υπάλληλος του (πρώην) ΥΠΕΧΩΔΕ, όπου και υπηρέτησε μέχρι το 2002, έτος συνταξιοδότησής του. Απεβίω-

σε την 24/3/2011.

Η οικογένειά του επιθυμεί να ευχαριστήσει όλους τους συγγενείς, φίλους και συναδέλφους του που συνόδευσαν τον εκλιπόντα στην τελευταία του κατοικία, με τη βεβαιότητα ότι η θύμησή του θα είναι σταθερή σε όλους εκείνους που τον εκτίμησαν για τον ακεραίο χαρακτήρα του, τη συνεπή και αταλάντευτη στάση ζωής του και την αξιόλογη προσφορά του σε κοινωνικό και επαγγελματικό επίπεδο.

Εκ μέρους της οικογένειας,
Χρήστος Χ. Σιδηρόπουλος
Μηχανολόγος Μηχανικός, MSc